

И жребия твой е — добро или зло —
Написанъ на твоего ведро чело.

«Ти моитѣ думи добрѣ запомни:
Войнишка е слава отрада;
Ти славенъ си; виси надъ горди стѣни
Блѣстящій твой щитъ въ Цареграда;
И всичко се скланя прѣдъ теб' безъ борба;
И всички завиждатъ на твойта сждба.

«На синето море сърдити вълни
До тебе не ще се досѣгнатъ,
И нѣма мечъ остъръ, ни люти стрѣли
На твоя животъ да посѣгнатъ;
Ти въ битвитѣ люти ще си невредимъ,
Че бди върху тебе пазителъ незримъ.

«Отъ нищо се вранний ти конь не бои;
На воля юнашка покоренъ,
Ту мирно прѣдъ вражески стрѣли той стоп,
Ту рѣе се въ битвитѣ воленъ;
По студъ ли, на сѣча ли — все вихрогонъ:
Но твоята смъртъ е отъ вѣрний ти конь!»

Олегъ се усмихна; но ведро чело
Невесела мисль засѣгна —
Тогава възблѣгна се той о сѣдло,
И мълкомъ отъ коня отсѣдна;
По вита го шия потуна съ ржка,
И коню продума на прошка така: